

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie skargi B. I.-P. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 1 lutego 2007
r., sygn. akt V Cz (...), wydanego w sprawie
z powództwa B. I.-P.
przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji w W. S.A. z siedzibą
w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 stycznia 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2006 r. Sąd Rejonowy odrzucił apelację
powódki B. I.-P. od wyroku tego Sądu z dnia 24 października 2006 r.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. oddalił zażalenie powódki na
to postanowienie dzielając stanowisko, że apelacja powódki nie spełnia wymogu
określonego w art. 368 § 1 pkt 5. Apelacja wniesiona przez profesjonalnego
pełnomocnika w osobie radcy prawnego podlegała więc odrzuceniu bez wzywania do
usunięcia braku, stosownie o art. 370¹ k.p.c.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego opartej na zarzucie naruszenia art. 368 § 1 pkt 5 kpc powódka
zarzuciła, że Sąd odwoławczy błędnie przyjął, iż jej apelacja nie spełniała wymagania
określonego tym przepisem, podczas gdy wyraźnie wskazano w niej zakres zaskarżenia

przez odwołanie się do żądań pozwu. Uprawdopodabiając wyrządzenie szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego postanowienia skarżąca podała, że w jego następstwie utraciła możliwość dochodzenia swoich praw przed sądem i otrzymania dochodzonej w sprawie kwoty. Wskazała, że szkodę stanowi utrata wpisu od pozwu i apelacji w wysokości 102,00 zł, utrata wpisu uiszczonego od zażalenia na postanowienie o odrzuceniu apelacji w kwocie 30 zł, konieczność zapłaty pozwanej zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 225 zł wydatki na badanie wody, których zasądzenia domagała się w pozwie w kwocie 600,24 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy.

Wydanie zaskarżonego postanowienia niewątpliwie pozbawiło skarżącego prawa do oceny przez sąd drugiej instancji zasadności wyroku Sądu Rejonowego oddalającego powództwo skarżącej. Brak jednak podstaw do uznania, że skarżąca uprawdopodobniła wyrządzenie jej szkody spowodowanej przez wydanie tego postanowienia. Twierdzenie o wyrządzeniu szkody skarżąca opiera bowiem na założeniu, że wyrok sądu pierwszej instancji był błędny, wniesiona przez nią apelacja zostałaby uwzględniona i zasądzona zostałaby na jej rzecz dochodzona kwota, a także nie poniosłaby kosztów związanych z prowadzeniem sprawy. Wyrządzenie szkody, polegającej na niezasądzeniu dochodzonej kwoty, skarżąca wiąże więc bezpośrednio z wydaniem wyroku przez sąd pierwszej instancji, a jedynie pośrednio z wydaniem zaskarżonego postanowienia, którym zamknięto jej drogę do rozpoznania sprawy w drugiej instancji. Rzeczą Sądu Najwyższego w postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, którym stronie zamknięty został dostęp do rozpoznania sprawy w drugiej instancji, nie jest jednakże zastępowanie sądu drugiej instancji i dokonywanie oceny zasadności wyroku wydanego w sprawie przez sąd pierwszej instancji oraz rozstrzygnięcie, jakiej treści orzeczenie powinien wydać sąd drugiej instancji, gdyby apelacja nie została odrzucona (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CNP 79/05, niepubl.). Okoliczności powołane przez skarżącego na uprawdopodobnienie szkody wyrządzonej przez wydanie zaskarżonego postanowienia, jako nie podlegające ocenie w postępowaniu

o stwierdzenie niezgodności z prawem tego postanowienia, nie mogą być uznane za uprawdopodobniające wyrządzenie szkody spowodowanej jego wydaniem.

Jedynie zaskarżenie wyroku sądu pierwszej instancji w drodze skargi o stwierdzenie jego niezgodności z prawem umożliwiłoby dokonanie oceny jego prawidłowości. Skarżąca musiałaby jednak wykazać, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c.

Wskazać trzeba nadto, iż koszty procesu, którymi została obciążona strona, także wówczas gdy zostały uiszczone, nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, OSNC 2006, nr 9, poz. 153, z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06 nie publ.).

Z tych względów orzeczono ja w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).